

Si decus excellens gener est grande: ecquis Olympi
Est melior Sponsis diuiter ege procus?
Ergo illi & libuit tædas celerare; priusquam
Alea fallacis sit jacienda soli.
Hujus, amor, V E C H N E R E, tuus concedat amori:
Nec talem amissam filiolum esse dole.
Quin gaudes talem te natam habuisse: placeret
Que sponsi tanti, qui regit astra, toro.
Mos est vicinis; tædâ de celite patri
Gratari: natis funera quando facit.
Absurdus lacrimis philostorgi ille esse videtur:
Sed CHRISTO addictis displicuisse nequit.
Nubere nam CHRISTO præstat: quàm extrema pericla
Queis scatet hæc mundi lerna, pavere sibi.
Quare & tu luctum, Domine ò mi Compater, istum
Abjice: filiolum quem tibi fata ferunt.
Optimè ei prospexisti: super æthera missa est:
Nos eadem excipiet tæda aliquando Polo.
Pro-pater optabam pro-nate: ut in axe sorores
Cernere præmissas non nisi amaret anus.
Ætatem explevit, pro more volentis IOVÆ:
Annis quod terris desit: id astra replent.

Hic